

Április 25-re virradtunk. Eljött a várva várt ünnep, ami az egyik legnagyobb az internátusban élők számára. Ahogy reggel felkeltünk, már más hangulata volt az egész kollégiumnak. Mindenki ott lapult egy kis várakozás, izgalom vagy meghatódottság. Fiúknak, lányoknak egyaránt ki volt osztva valamilyen feladat délutánra. Nevelőink segítségével ünneplőbe öltöztettük a dísztermet és az ebédlőt.

Amikor már mindenki kiöltözött a ballagáshoz méltóan, és már a sorfalat álltuk a ballagóknak, akkor tudatosult bennünk leginkább, hogy megint közeledik az év vége, és megint elbúcsúzunk szeretett végzőseinktől. Ezeket a gondolatokat Tamás bácsi kamerája meg is örökítette, hiszen amíg vártunk a végzősökre és a finom vacsorára, addig a kamera járt a sorok között.

A 11-es lányok betekintést nyerhettek a pincér szakmába, ugyanis néhányan közülük segítettek az ünnepi vacsora feltálalásában. A finom és bőséges asztaloktól fölkelve folytatódott a ceremónia a díszteremben.

A búcsúzás áhítattal kezdődött, melyet Kuti József nagytiszteletű úr tartott, majd az Igazgatónő beszédével folytatódott. Az este folyamán hallhattunk zenés köszöntőt, de volt, aki szavalat formájában adta át ballagóinknak az útravaló gondolatokat. A 11-es búcsúbeszéd, hasonlóan a 12-eshez mindannyiunk szívét megérintette. Végül a kisfilm megnevetetett. A sok érdekes kérdés, még izgalmasabb válaszok és jól ismert arcok mindenki szemét a sötétben világító vászonra vonzotta. De sajnos egyszer a kisfilmnek is vége szakad. A villanyokat felkapcsolták és vegyes érzésekkel a szívünkben tértünk nyugovóra.

Kovács Vanessza 11.b